Lietas arhīva Nr. KA05-0091-21/10
ECLI:LV:VAT:2021:0923.11140005919.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2021.gada 23.septembrī

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā: tiesnese Guna Krieviņa, tiesnese Ginta Gita Kukaine un tiesnese Elfa Driba,

apelācijas kārtībā rakstveida procesā iztiesāja krimināllietu sakarā ar Vidzemes prokuratūras prokurora Sergeja Medvedeva apelācijas protestu par Vidzemes rajona tiesas 2021.gada 29.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Vidzemes rajona tiesas 2021.gada 29.marta spriedumu

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

atzīts par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas (cietusī AS /Nosaukums A/, bijusī SIA /Nosaukums B/) un attaisnots,

atzīts par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas (cietusī SIA /Nosaukums C/) un attaisnots.

Atstāts bez izskatīšanas AS /Nosaukums A/ pieteikums par kaitējuma kompensācijas 1338,30 *euro* piedziņu.

/pers. A/ celta apsūdzība pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas par to, ka viņš izdarīja svešas mantas prettiesisku izšķērdēšanu, būdams persona, kuras pārziņā tā atradusies (piesavināšanos).

Saskaņā ar apsūdzību /pers. A/ 2014.gada 9.jūnijā, atrodoties /adrese A/, noslēdza ar SIA /Nosaukums B/ Aizdevuma līgumu /numurs A/, saskaņā ar kuru nodeva SIA /Nosaukums B/ īpašuma tiesības uz automobili /marka A/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, 1850,00 *euro* vērtībā. Laika posmā no 2014.gada 18.decembra līdz 2015.gada 23.aprīlim, neskatoties uz līguma nosacījumiem, /pers. A/ neveica aizdevuma atmaksas maksājumus, kādi bija paredzēti līgumā, un, ignorējot līgumā noteiktās saistības, 2015.gada vasarā (precīzi nenoskaidrotā laikā), mantkārīgu motīvu vadīts, bez automobiļa īpašnieka SIA /Nosaukums B/ atļaujas prettiesiski atsavināja automobili nenoskaidrotai personai. Tādējādi /pers. A/prettiesiski izšķērdēja (piesavinājās) SIA /Nosaukums B/ piederošo automobili un nodarīja cietušajai mantisko zaudējumu 1850 *euro*.

Vēl /pers. A/ celta apsūdzība pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas par to, ka viņš izdarīja svešas mantas prettiesisku iegūšanu, būdams persona, kuras pārziņā tā atradusies (piesavināšanos).

Saskaņā ar apsūdzību /pers. A/ 2017.gada 6.oktobrī, atrodoties Rīgā (precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā), noslēdza ar SIA /Nosaukums C/ Atgriezeniskā finanšu līzinga līgumu /numurs B/, saskaņā ar kuru SIA /Nosaukums C/ nodeva viņam valdījumā un lietošanā ar izpirkuma tiesībām automobili /marka B/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, 2550,00 *euro* vērtībā. Laika posmā no 2018.gada 27.februāra līdz 2018.gada 9.maijam, neskatoties uz līguma nosacījumiem, /pers. A/ neveica līzinga maksājumus, kādi bija paredzēti līgumā, tādēļ SIA /Nosaukums C/, izmantojot savas līgumiskās tiesības, pirms termiņa vienpusēji atkāpās no noslēgtā līguma, par ko rakstiski paziņoja /pers. A/, pieprasot līdz 2018.gada 29.maijam nodot automobili /marka B/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. Taču /pers. A/, kura faktiskā valdījumā atradās norādītais automobilis, ignorējot tās īpašnieka likumīgo prasību, ļaunprātīgi nenodeva to SIA /Nosaukums C/ rīcībā, bet prettiesiski turpināja lietot, savlaicīgi neveicot no līguma izrietošās kopējās parāda summas atmaksu. Tādējādi /pers. A/ prettiesiski ieguva (piesavinājās) SIA /Nosaukums C/ piederošo automobili un nodarīja cietušajai mantisko zaudējumu 2550,00 *euro* (2.sējuma 128.-142.lapa).

Par Vidzemes rajona tiesas 2021.gada 29.marta spriedumu iesniegtajā apelācijas protestā Vidzemes prokuratūras prokurors Sergejs Medvedevs pārsūdzējis spriedumu pilnā apjomā, lūdzot atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un atzīt /pers. A/ par vainīgu divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā, un pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteikt viņam attiecīgā panta sankcijā paredzēto sodu, ņemot vērā /pers. A/ veselības stāvokli. Prokurors lūdzis piedzīt no apsūdzētā /pers. A/ par labu cietušajai AS /Nosaukums A/ 1338,30 *euro*.

Prokurors norādījis, ka viņš nepiekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka apsūdzētā /pers. A/ nodarījumos, neatgriežot automobili /marka A/ aizdevēja kompānijai SIA /Nosaukums B/ un automobili "/marka B/ līzinga kompānijai SIA /Nosaukums C/, nav konstatējama viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēti Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā, sastāva subjektīvā puse, bet ir civiltiesību pārkāpums, kas risināms Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Prokurors norādījis, ka nav izšķiroša nozīme tam, ka kriminālprocesā neizdevās noskaidrot automobiļa /marka A/ atsavināšanas veidu. Svarīgi esot tas, ka gan /pers. A/, gan liecinieks /pers. B/, sniedzot liecības, apstiprinājuši faktu, ka automobilis /marka A/ pēc līguma izbeigšanas īpašniekam netika atgriezts, jo tas ticis pārdots jeb atsavināts trešajai personai. Tāpat neesot izšķiroša nozīme tam, ka automobili pārdevis vai nodevis lūžņos tieši /pers. B/, jo, kā izrietot no /pers. A/ un /pers. B/ liecībām, visi jautājumi, kas bija saistīti ar automobiļu /marka A/ un "/marka B/ iegādi, izpirkšanu, lietošanu un turpmāko rīcību ar tiem, bijuši starp abiem apspriesti un minēto automobiļu nenodošana īpašniekiem pēc to pieprasījumiem, turpinot tos paturēt sev, bijis /pers. A/ un /pers. B/ kopīgs lēmums. Šo pašu apsvērumu dēļ spriedumā norādītais, ka minēto līgumu noslēgšanu organizējis /pers. B/, kurš arī sekojis maksājumu pārskaitīšanai no /pers. A/ naudas līdzekļiem, faktiski lietojis minētos automobiļus, kā arī meklējis pircēju automobilim /marka A/, neizslēdzot subjektīvās puses esamību /pers. A/ darbībās - prettiesiski izšķērdējot (piesavinoties) nodrošinājuma priekšmetu - automobili /marka A/ - un prettiesiski iegūstot (piesavinoties) līzinga priekšmetu - automobili /marka B/ -, tādējādi gūstot mantisku labumu.

Vēl prokurors norādījis, ka, lai arī /pers. A/ nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, viņam ir veselības traucējumi un to dēļ ir noteikti ierobežojumi, tomēr tas neliedza viņam apzināties, ka saskaņā ar minētajiem līgumiem viņa pārziņā nodotie automobiļi /marka A/ un "/marka B/ nav viņa īpašums un ka, pārstājot pildīt līgumu nosacījumus, viņa pienākums bija automobiļus atgriezt īpašniekiem. Prokurors678 uzskata, ka tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītie pierādījumi apstiprina, ka /pers. A/ tiešs nodoms piesavināties automobiļus /marka A/ un "/marka B/ radies pēc minēto līgumu noslēgšanas, tad kad viņš vairs nevarējis veikt maksājumus atbilstoši līgumu noteikumiem un līgumiskās attiecības tika pārtrauktas, tas ir, sveša manta pie /pers. A/ nonākusi tiesiski, un tikai pēc tam viņam radās nodoms mantu prettiesiski pārņemt savā valdījumā jeb paturēt sev. Rīkojoties ar automobiļiem /marka A/ un "/marka B/ pēc saviem ieskatiem, nenododot automobiļus īpašniekiem pēc to pieprasījumiem, bet paturot tos sev, /pers. A/ nodarījis cietušajai AS /Nosaukums A/

zaudējumus 1338,30 *euro*.

Prokurors norādījis, ka /pers. A/ rīcība, prettiesiski paturot sev viņam nepiederošos automobiļus /marka A/ un "/marka B/, nevar tikt vērtēta kā civiltiesību pārkāpums, jo tas esot pretrunā ar Augstākās Tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2009.gada 22.maijā notikušās kopsapulces lēmuma 24.punktā izklāstīto tēzi, ka civiltiesiskā atbildība un krimināltiesiskā atbildība ir patstāvīgi juridiskās atbildības veidi. Krimināatbildība varot iestāties arī par civiltiesisku deliktu, ja tā kaitīguma pakāpe sasniedz krimināatbildības nosacījumus. Apsūdzētā/pers. A/ vaina automobiļu /marka A/ un "/marka B/ piesavināšanā esot pierādīta ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā. Arī pretrunīgas /pers. B/ liecības un neprecīzas liecinieka /pers. C/ liecības esot izmantojamas /pers. A/ vainas pierādīšanā, jo tās savstarpējā sakarībā apstiprinoties ar paša /pers. A/ teikto par notikušo (2.sējuma 149.-152.lapa).

Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmā daļa noteic, ka krimināllietu apelācijas kārtībā var iztiesāt rakstveida procesā arī gadījumos, kas nav minēti Kriminālprocesa likumā. Prokurors vai persona, kuras intereses un tiesības sūdzība vai protests aizskar, var izteikt lūgumu lietu izskatīt mutvārdu procesā, to pamatojot.

Ar 2021.gada 13.maija lēmumu lietas iztiesāšana apelācijas instances tiesā saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmo daļu tika noteikta rakstveida procesā (2.sējuma 160.lapa).

Prokurors, apsūdzētais, viņa aizstāve un cietušie desmit dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas par lietas pieņemšanu iztiesāšanai rakstveida procesā nav pieteikuši noraidījumu tiesas sastāvam vai atsevišķai tiesnesei un nav iebilduši pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā.

Izmantojot Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punktā paredzētās tiesības, apsūdzētā /pers. A/ aizstāve Inga Štrāle iesniegusi viedokli par Vidzemes prokuratūras prokurora Sergeja Medvedeva apelācijas protestu, kurā paudusi uzskatu, ka iesniegtais apelācijas protests nav pamatots un ir noraidāms.

Aizstāve norādījusi, ka Vidzemes rajona tiesa attiecībā uz /pers. A/ ir objektīvi izvērtējusi pierādījumus lietā un 2021.gada 29.martā pieņēmusi tiesiski pamatotu un pareizu spriedumu.

Aizstāve paudusi uzskatu, ka abos gadījumos, kurus valsts apsūdzība uzskatījusi par noziedzīgiem nodarījumiem, nav noziedzīga nodarījuma sastāva, jo abos gadījumos /pers. A/ noslēdzis aizņēmuma līgumus, saskaņā ar kuriem kā aizdevuma nodrošinājums kalpojis par aizdevuma līdzekļiem iegādātais automobilis. Tas skaidri pierādot, ka pušu starpā nodibinātas civiltiesiskas attiecības. Ja aizdevuma nodrošinājums gājis bojā vai zudis, aizņēmēja pienākums esot pilnībā nomaksāt saņemto aizdevumu, kā to paredzējuši noslēgtie līgumi abos gadījumos. No lietā pārbaudītajiem pierādījumiem izrietot, ka /pers. A/ nav pilnībā izpildījis 2014.gada 9.jūnijā starp SIA /Nosaukums B/ un /pers. A/ noslēgto aizdevuma līgumu un 2017.gada 6.oktobrī starp SIA /Nosaukums C/ un /pers. A/ noslēgto atgriezenisko finanšu līzinga līgumu, nav veicis maksājumus atbilstoši līgumu noteikumiem un pēc līgumu laušanas nav nodevis nodrošinājuma priekšmetu - automobili /marka A/ - aizdevēja kompānijai SIA /Nosaukums B/ un līzinga priekšmetu - automobili /marka B/ - līzinga kompānijai SIA /Nosaukums C/. Taču lietas iztiesāšanas laikā neesot pierādīts, ka /pers. A/ minētos automobiļus ir tīši piesavinājies un/vai izšķērdējis, tas ir, paturējis sev, atsavinājis vai nodevis citai personai aiz mantkārības vai personiskas ieinteresētības dēļ.

Aizstāve paudusi uzskatu, ka prokurora apgalvojums, ka abos gadījumos automobiļu nenodošana īpašniekiem pēc to pieprasījuma bijis /pers. A/ un /pers. B/ kopīgs lēmums, ir pieņēmums, jo /pers. A/ nav ne pārdevis, ne nodevis lūžņos kādu no kredītā iegādātajiem automobiļiem, kā arī ir sniedzis liecības, ka uzskatījis, ka automobili /marka B/ viņš lieto tiesiski, jo turpinājis par to maksāt. Turklāt maksājumu veikšanu pēc tam, kad /pers. A/ nosūtīts paziņojums par līguma pārtraukšanu, apstiprinājis arī aizdevējs SIA /Nosaukums C/. Lietā neesot iegūti pierādījumi, ka /pers. A/ būtu guvis jebkādu mantisku labumu abās situācijās, par ko viņam nepamatoti celta apsūdzība.

Aizstāve lūgusi atstāt negrozītu Vidzemes rajona tiesas 2021.gada 29.marta spriedumu un iesniegto apelācijas protestu noraidīt (2.sējuma 163.lapa).

Motīvu daļa

Apsvērusi apelācijas protestā minētos motīvus, apelācijas kārtībā vēlreiz pārbaudījusi un novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, kā arī izvērtējusi aizstāves viedoklī paustās atziņas, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Vidzemes rajona tiesas 2021.gada 29.marta spriedums ir atceļams daļā par /pers. A/ atzīšanu par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas (cietusī AS /Nosaukums A/, bijusī SIA /Nosaukums B/) un attaisnošanu, un par cietušā AS /Nosaukums A/ kaitējuma kompensācijas pieteikuma atstāšanu bez izskatīšanas. Atceltajā daļā apelācijas instances tiesā taisāms jauns spriedums, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas par automobiļa /marka A/ piesavināšanos /pers. A/ atzīstot par nevainīgu un attaisnojot uz cita pamata, jo nav pierādīta apsūdzētā piedalīšanās minētā automobiļa izšķērdēšanā. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums kā tiesisks un pamatots ir atstājams negrozīts.

Noziedzīga nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp noziedzīga nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā (pantā, panta daļā, punktā) paredzētā konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm. Tikai tādā gadījumā, kad noziedzīgā nodarījuma faktiskās pazīmes sakrīt ar konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, kas paredzētas Krimināllikumā, ir pamats atzīt, ka ir izdarīts noziedzīgs nodarījums un to pareizi kvalificēt. Ja kaut vai pēc vienas pazīmes šādu sakritību nav iespējams konstatēt, tad jāatzīst, ka personas darbībā vai bezdarbībā nav konkrētā noziedzīga nodarījuma sastāva, un līdz ar to nav pamata, lai personu sauktu pie krimināatbildības un notiesātu (*U.Krastiņš. Noziedzīga nodarījuma sastāvs un nodarījuma kvalifikācija. Teorētiskie aspekti. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2014, 46.-47.lpp.*).

Atbilstoši tiesību zinātnē paustajām atziņām piesavināšanās ir viens no mantas nolaupīšanas veidiem. Mantas nolaupīšana savukārt tiek definēta kā tīša, prettiesiska un bezatlīdzības svešas mantas paņemšana no juridisku vai fizisku personu īpašuma vai valdījuma ar nolūku to paturēt vai izmantot savā vai citas personas labā vai citādi rīkoties ar to kā ar savu, kā rezultātā mantas īpašniekam vai valdītājam tiek nodarīts reāls materiāls zaudējums. Turklāt mantas nolaupīšanas subjektīvo pusi vienmēr raksturo tiešs nodoms un nolūks iegūt svešu mantu, lai rīkotos ar to pēc saviem ieskatiem. Vainīgais apzinās savu darbību kaitīgumu, paredz kaitīgās sekas – zaudējumu nodarīšanu mantas īpašniekam vai tās valdītājam, kā arī vēlas šo mantu iegūt. Mantas nolaupīšanas motīvs ir mantkārība, mērķis – iedzīvoties uz citas personas rēķina. Nekonstatējot mantkārību, neveidosies mantas nolaupīšanas sastāvs (*V.Liholaja. Noziedzīgu nodarījumu kvalifikācija. Palīglīdzeklis krimināltiesību normu piemērotājiem. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2020, 155.-157.lpp.*).

Vidzemes apgabaltiesa ņem vērā, ka, lai personu sauktu pie krimināatbildības pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas, nepieciešams noskaidrot, kad un kādā veidā ir iestājušies apstākļi, kas raksturo noziedzīgā nodarījuma objektīvo pusi, kā arī apstākļus, kas attiecas uz subjektīvās puses pazīmju esamību apsūdzētā darbībās.

Objektīvi piesavināšanās izpaužas kā svešas mantas prettiesiska iegūšana vai izšķērdēšana, ja to izdarījusi persona, kurai šī manta uzticēta vai kuras pārziņā tā atradusies, un vainīgais izmanto savu pilnvarojumu attiecībā pret nolaupāmo mantu, lai to prettiesiski iegūtu. Izšķērdēšanu raksturo tas, ka uzticētā vai pārziņā esošā manta pēc tās prettiesiskas paņemšanas tūlīt tiek atsavināta, patērēta vai citādi izlietota. Citos piesavināšanās gadījumos personai uzticētā vai tās pārziņā esošā manta pēc tās prettiesiskas paņemšanas kādu laiku atrodas šīs personas nelikumīgā valdījumā, un šajā laikā persona ar to rīkojas pēc saviem ieskatiem, piemēram, pārdod nolaupīto mantu *(U.Krastiņš, V.Liholaja, D.Hamkova. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2019, 53.-55.lpp.)*.

Lietā netiek apšaubīts tas, ka /pers. A/ nav pilnībā izpildījis 2014.gada 9.jūnijā starp SIA /Nosaukums B/ un viņu (/pers. A/) noslēgto aizdevuma līgumu /numurs A/, nav veicis maksājumus atbilstoši līguma noteikumiem un pēc līguma laušanas nav nodevis nodrošinājuma priekšmetu – automobili /marka A/ – aizdevēja kompānijai SIA /Nosaukums B/, taču nav pierādīta apsūdzētā /pers. A/ piedalīšanās automobiļa /marka A/izšķērdēšanā, proti, minētā automobiļa atsavināšanā, nododot to citai personai aiz mantkārības vai personiskas ieinteresētības dēļ.

Pirmās instances tiesa pareizi novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti secinājusi, ka /pers. A/, slēdzot aizdevuma līgumu ar SIA /Nosaukums B/, ir sniedzis ziņas par saviem ienākumiem un paļāvies, ka varēs norēķināties ar aizdevēju. Tomēr, taisot /pers. A/ attaisnojošu spriedumu, tiesa nav pareizi novērtējusi /pers. B/ faktiskās darbības, kas izpaudās kā aizdevuma līguma priekšmeta atsavināšana, kuras neaptvēra /pers. A/ nodoms, tāpēc tiesai nebija pamats atzīt, ka apsūdzētā nodarījumā nav konstatējama viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā (cietusī AS /Nosaukums A/, bijusī SIA /Nosaukums B/), sastāva.

No lietas materiāliem ir redzams, ka automobiļa /marka A/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, iegādāšanos organizējis /pers. A/ audžutēvs /pers. B/ (pašam /pers. A/ nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, viņam ir veselības traucējumi un to dēļ ir noteikti ierobežojumi), kurš sekojis maksājumu pārskaitīšanai no /pers. A/ naudas līdzekļiem, veicis saziņu ar aizdevējfirmu, faktiski arī lietojis un vadījis minēto automobili un meklējis tā pircēju un pārdevis to. Arī cietušās SIA/Nosaukums B/ kredītu speciālists /pers. D/ Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Valkas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšniekam norādījis, ka 2014.gada nogalē saistībā ar aizdevuma atmaksu vairākkārtējus telefona zvanus un īsziņas saņēmis no vīrieša vārdā /Vārds B/. Pats /Vārds A/ vienā no telefonsarunām esot atklājis, ka viņš neko nezin par atmaksu un automobili, jo visu kārtojot audžutēvs (1.sējuma 102.lapa).

Nepamatots ir apelācijas protestā paustais viedoklis, ka nav izšķirošas nozīmes tam, ka kriminālprocesā nav izdevies noskaidrot automobiļa /marka A/ atsavināšanas veidu, un nav izšķirošas nozīmes tam, ka automobili pārdevis vai nodevis lūžņos tieši /pers. B/, jo visi jautājumi par automobiļu iegādi, izpirkšanu, lietošanu un turpmāko rīcību ar tiem bijuši starp pusēm apspriesti. Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka apsūdzībā ir konkrēti norādīts, ka tieši /pers. A/ izdarīja svešas mantas prettiesisku izšķērdēšanu, būdams persona, kuras pārziņā tā atradusies (piesavināšanos), kas atbilst Krimināllikuma 179.panta pirmajai daļai.

Apsūdzētais/pers. A/ liecinājis, ka abi ar /pers. B/, kurš ir viņa mammas brālis, 2014.gadā kopīgi nolēmuši iegādāties automobili. Tā kā /pers. B/ bijusi slikta kredītvēsture, nolēmuši automobili kredītā pirkt uz viņa (/pers. A/) vārda. Noslēdzis līgumu, saskaņā ar kuru viņam bijis jāatmaksā aptuveni 2000 *euro*. Līguma slēgšanas brīdī bijis kopā ar /pers. B/. Ikdienā automobili /Marka A/ ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ lietojis /pers. B/, pašam autovadītāja apliecība nav. Maksājumus par automobili veicis /pers. A/ no savas invaliditātes pensijas. Ar kredītfirmu izvērsies konflikts, iespējams, par maksājumu kavējumiem. Uz dzīvesvietu nākušas vēstules par to, ka automobilis jāatgriež īpašniekam. Precīzu datumu neatceras, bet Sedas pilsētā viens pats vadījis minēto automobili un avarējis. Tā kā automobilis bijis bojāts, /pers. B/ nolēmis to pārdot. Pircēju atradis /pers. B/, viņš pircējam izrādījis automobili. Viņš (/pers. A/) pirkšanas – pārdošanas brīdī klāt nav bijis. No /pers. B/ teiktā zinot, ka tas automobili pārdevis par 120 *euro* kādam Sedas iedzīvotājam.

Liecinieks/pers. B/ pirmās instances tiesā liecinājis, ka, ņemot vērā to, ka viņam ienākumi bijuši mazāki kā /pers. A/, tāpēc automobiļa /marka A/ iegāde noformēta uz /pers. A/ vārda, tas bijis kopīgs lēmums. Automobili iegādājušies auto placī, līzingā, līgumu parakstījis /Vārds A/, viņš noformēts kā turētājs. Maksājumus maksājuši, bet visa summa neesot nomaksāta. /pers. A/ neesot saņēmis nekādus pieprasījumus par automobiļa atgriešanu. Automobilis stāvējis pie mājas /adrese B/, jo beigusies tehniskā apskate un arī apdrošināšana. Automobilī vajadzējis ieguldīt līdzekļus, neesot bijusi nauda. Automobilis trešajām personām neesot ticis pārdots. Maksājumi par automobili pārtraukti maksāt, jo tas pazudis. Kopā par šo automobili veikti trīs maksājumi.

Liecinieks/pers. B/ 2016.gada 9.maijā attiecībā par 2014.gada 9.jūnijā noformēto aizdevuma līgumu /numurs A/ liecinājis, ka viņš kopā ar /Vārds A/ bijuši Rīgā, kad šo līgumu noformējuši. /Vārds A/ autovadītāja apliecība nav, bet bijusi viņam (/pers. B/), tāpēc līgumu noformējuši kopīgi. Abiem tolaik bijuši ienākumi un bijuši spējīgi maksāt par automobili. Dokumentus parakstījis /Vārds A/, un tajā pašā dienā saņēmuši automobili /marka A/ ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Par automobili viņš maksājis līgumā paredzētos maksājumus. 2015.gada maijā uz ilgāku laiku aizbraucis strādāt uz Limbažu rajonu mežizstrādē. Automobili /marka A/ neesot izmantojis, jo beigusies obligātā civiltiesiskā apdrošināšana un neesot izieta tehniskā apskate. Automobilis atradies Sedā pagalmā pie mājas. Kad atbraucis uz Sedu, konstatējis, ka automobilis ir pazudis. /Vārds A/ sākumā no atbildes izvairījies, bet vēlāk atzinies, ka viņa prombūtnes laikā paņēmis automobili, lai pabraukātos, un to sasitis. Nobijies un izdomājis automobili pārdot lūžņos. Neesot sapratis, kam /Vārds A/ automobili pārdevis un cik par to saņēmis. No SIA /Nosaukums B/ pēc automobiļa neviens neesot ieradies, pasta sūtījumus ar atgādinājumiem vai brīdinājumiem saņēmis neesot. Par automobili ar /Vārds A/ piekrišanu un, izmantojot viņa internetbanku, maksājis pēc grafika. Kad aptrūkusies nauda, pārstājuši maksāt, radušās finansiālas grūtības, taču bijusi cerība, ka līgumā noteikto summu samaksās. Ne viņam, ne /Vārds A/ neesot bijis nodoms firmu apkrāpt – izkrāpt automobili vai to pārdot un gūt sev kādu labumu. Paskaidrojis, ka liecības sniegšanas brīdī līgumā noteikto summu atmaksāt neesot iespējams, jo viņam nav pastāvīga darba. Zvanījis uz firmu, lai izstāstītu par radušos situāciju, taču firmu tas maz interesējis. Neuzskata un nepiekrīt tam, ka ar /Vārds A/ būtu izdarījuši krimināli sodāmu noziegumu. Ar krāpšanu vai piesavināšanos šim gadījumam neesot nekāda sakara (1.sējuma 120.- 121.lapa).

/pers. B/ 2018.gada 1.martā papildus liecinājis, ka 2014.gadā paņēmis lietošanā no SIA /Nosaukums B/ automobili /marka A/, tā formēšana notikusi uz audžudēla /pers. A/ vārda, jo viņam kā otrās grupas invalīdam bijušas atlaides ceļa nodoklim un citiem maksājumiem. Automobili ikdienā izmantojis pats braucieniem uz darbu Rīgā un Valmierā. 2015.gada jūnijā vai jūlijā automobilim beigusies apdrošināšana, tāpēc uz Limbažiem, kur veicis haltūras, braucis ar sabiedrisko transportu. Pēc divām diennaktīm atbraucis atpakaļ uz Sedu un pamanījis, ka lietošanā esošajam automobilim /marka A/ ir sasistas "faras", "bampers" un priekšējais "spārns". /Vārds A/ atzinies, ka esot "pa kluso" braukājis, lai gan viņam nebija tiesības. Ar automobili braucis viens pats un netālu no Sedas kūdras pārstrādes ceha avarējis. Nolēmis automobili nodot lūžņos, jo nauda tās remontam neesot bijusi. Sedā saticis /iesauka/ (/Uzvārds/) un jautājis, vai pazīst kādu, kurš uzpērk sasistu automobili. /iesauka/ iepazīstinājis ar /Vārds E/, kurš atnācis apskatīt automobili un teicis, ka par to varot iedot 120 *euro*. Nolēmis piekrist šai pārdošanai. /Vārds E/ paņēmis automobili /marka A/ tādu, kāds tas bija, – sasistu, ar visiem numuriem un tehnisko apliecību. /Vārds E/ esot teicis, ka tas ir kredītkompānijas automobilis. Saprot, ka tā rīkoties nedrīkstēja, jo automobilis bija firmas un nodots viņu lietošanā. Pēc automobiļa nodošanas lūžņos ikmēneša maksājumus vairs nav veicis. Savu vainu nožēlo (1.sējuma 122.-123.lapa).

/pers. C/ 2018.gada 1.martā pirmstiesas kriminālprocesā liecinājis, ka viņš dzīvo Sedā un pazīst Sedas iedzīvotāju /Vārds B/, kurš dzīvo ar savu dēlu un māti. Kādus trīs gadus atpakaļ /Vārds B/ jautājis, vai nezinot kādu, kurš grib nopirkt viņa automobili. /Vārds B/ visu laiku esot pa kādam kredīta automobilim. Par to izstāstījis savam paziņam /pers. E/. /Vārds B/ sākotnēji par automobili gribējis 200 *euro* vai 180 *euro*, bet tad cenu nolaidis zemāk. /pers. E/ to automobili no /Vārds B/ nopircis, bet kur tas palicis, nezinot. Neatceroties, vai sarunā ar /Vārds B/ bijis klāt viņa dēls (1.sējuma 118.- 119.lapa).

Cietusī AS /Nosaukums A/ pirmās instances tiesā kaitējuma kompensāciju uzturēja 1338,30 *euro* apmērā. Pārstāvis norādīja, ka aizdevuma pamatsumma ir 1850 *euro*, samaksātā daļa ir 511,70 *euro* (1850 *euro* – 511,70 *euro* = 1338,30 *euro*). Kriminālprocesa likuma 526.panta otrajā daļā noteikts, ja tiesa taisa attaisnojošu spriedumu, tā atstāj bez izskatīšanas pieteikumu par nodarījuma rezultātā radītā kaitējuma atlīdzināšanu. Pieteikuma

atstāšana bez izskatīšanas nav šķērslis kaitējuma atlīdzināšanas prasības celšanai Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Līdz ar to ir atstājams bez izskatīšanas AS /Nosaukums A/ kaitējuma kompensācijas pieteikums, dodot iespēju par kaitējuma atlīdzināšanu vērsties civiltiesiskā kārtībā.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti taisījusi /pers. A/ attaisnojošu spriedumu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas (cietusī SIA /Nosaukums C/), jo lietā esošie pierādījumi neapstiprina, ka apsūdzētā /pers. A/ nodarījumā būtu konstatējama viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva objektīvā puse un subjektīvā puse.

No lietas materiāliem ir redzams, ka 2017.gada 6.oktobrī noslēgts Atgriezeniskā finanšu līzinga līgums /numurs B/ starp SIA /Nosaukums C/ kā līzinga devēju un /pers. A/ kā līzinga ņēmēju par līguma priekšmetu - automobili /marka B/, kura cena ir 2550 *euro*. Līgums noslēgts uz 72 mēnešiem, līguma beigu termiņš 2023.gada 6.oktobris. Saskaņā ar finanšu līzinga līguma vispārējo noteikumu 2.1.punktu līzinga devējs iegādājas no līzinga ņēmēja transportlīdzekli, piešķirot līzinga ņēmējam finansējumu, un līzinga ņēmējs, veicot ikmēneša līzinga maksājumus, atmaksā līzinga devējam finansējuma summu un samaksā procentus par finansējuma lietošanu, bet 2.5.punkts nosaka, ka, iestājoties līguma beigu termiņam, pie nosacījuma, ka līzinga ņēmējs ir veicis visus līzinga maksājumus, vai arī finansējuma summas atmaksas un visu no līguma izrietošo līzinga ņēmēja saistību izpildes pirms termiņa gadījumā līzinga devējs nodod transportlīdzekli līzinga ņēmēja īpašumā (1.sējuma 6.-10.lapa). Finanšu līzinga līguma maksājumu grafiks paredz, ka katra mēneša 6.datumā veicams finansējuma maksājums un procentu maksājums par kopējo summu 87,91 *euro*.

No lietas materiāliem ir redzams, ka 2018.gada 9.maijā SIA /Nosaukums C/ sastādījusi paziņojumu par atkāpšanos no 2017.gada 6.oktobra Atgriezeniskā finanšu līzinga līguma /numurs B/, kā pamatojumu tam norādot - līzinga līguma grafikā noteikto līzinga maksājumu kavēšanu. Sabiedrība konstatējusi, ka /pers. A/ kavē maksājumu grafikā noteiktos līzinga maksājumus 64 kalendārās dienas, kas ir ilgāk par minētajā līgumā noteiktajām 30 kalendārajām dienām. Vēl šajā paziņojumā /pers. A/ piedāvāts līdz 2018.gada 28.maijam veikt no Atgriezeniskā finanšu līzinga līguma /numurs B/ izrietošo kopējo parāda 3009,30 *euro* atmaksu. Izskaidrots, ka parāda samaksas neveikšanas gadījumā saskaņā ar finanšu līzinga līguma noteikumiem SIA /Nosaukums C/ piederošais, /pers. A/ valdījumā esošais automobilis /marka B/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, lietošanai derīgā stāvoklī 2018.gada 29.maijā plkst.12.00 labprātīgi nogādājams /adrese C/ (1.sējuma 11.lapa).

Vidzemes apgabaltiesa, iepazīstoties ar SIA /Nosaukums C/ 2019.gada 15.novembra atbildi uz Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Valkas iecirkņa 2019.gada 12.augusta pieprasījumu un tam pievienoto konta izraksta izdruku par ienākošajiem maksājumiem attiecībā uz 2017.gada 6.oktobra Atgriezeniskā finanšu līzinga līgumu /numurs B/, konstatē, ka līdz SIA "/Nosaukums C/" 2018.gada 9.maijā sastādītajam paziņojumam par atkāpšanos no 2017.gada 6.oktobra Atgriezeniskā finanšu līzinga līguma /numurs B/ kopumā saņemti 4 maksājumi, pēdējais maksājums veikts 2018.gada 27.februārī.

Tāpat no SIA "/Nosaukums C/" AS "Citadele banka" konta Nr./konta numurs/ 2019.gada 28.oktobra izdrukas ir redzams, ka pēc SIA "/Nosaukums C/" 2018.gada 9.maijā sastādītā paziņojuma par atkāpšanos no 2017.gada 6.oktobra Atgriezeniskā finanšu līzinga līguma /numurs B/ /pers. A/, lai arī kavējot maksājumu grafikā noteikto maksājuma datumu (katra mēneša 6.datumā), turpinājis veikt regulārus maksājumus SIA "/Nosaukums C/" bankas kontā, un SIA "/Nosaukums C/" šos maksājumus pieņēmusi, proti:

1) 2018.gada 11.maijā ieskaitīti 150 *euro*; 2) 2018.gada 17.maijā ieskaitīti 60 *euro*; 3)2018.gada 15.jūnijā ieskaitīti 87,91 *euro*; 4) 2018.gada 17.jūlijā ieskaitīti 87,91 *euro*; 5)2018.gada 16.augustā ieskaitīti 87,91 *euro*; 6) 2018.gada 18.septembrī ieskaitīti 87,91 *euro*; 7) 2018.gada 17.oktobrī ieskaitīti 87,91 *euro*; 8) 2018.gada 20.novembrī ieskaitīti 87,91 *euro*; 9) 2018.gada 27.decembrī ieskaitīti 87,91 *euro*; 10) 2019.gada 21.janvārī ieskaitīti 87,91 *euro*; 11) 2019.gada 21.februārī ieskaitīti 87,91 *euro*; 12) 2019.gada 18.martā ieskaitīti 87,91 *euro* (1.sējuma 19.-21.lapa).

Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka, neskatoties uz to, ka /pers. A/, lai arī kavējot 2017.gada 6.oktobra Atgriezeniskā finanšu līzinga līguma /numurs B/ maksājumu grafikā noteikto maksājumu datumu, tomēr turpinājis regulāri veikt maksājumus SIA "/Nosaukums C/" bankas kontā, pildot līguma nosacījumus, ik mēnesi veicot finansējuma maksājumu un procentu maksājumu par kopējo summu 87,91 *euro*.

No lietas materiāliem redzams, ka 2019.gada 15.maijā SIA "/Nosaukums C/" atguvusi automobili /marka B/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (1.sējuma 46., 48., 59.lapa).

Tāpat no lietas materiāliem ir redzams, ka 2020.gada 13.martā cietusī SIA "/Nosaukums C/" paziņojusi, ka neuztur materiālā kaitējuma kompensāciju (1.sējuma 26.lapa).

Tā kā mantas piesavināšanās ir viens no mantas nolaupīšanas veidiem, tad Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka /pers. A/ apsūdzībā norādītajās darbībās nav Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva objektīvās puses pazīmes – mantas īpašniekam nodarīts reāls materiāls zaudējums.

Izvērtējot izskatāmajā lietā nodibinātos faktiskos apstākļus, Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka nav nekāda pamata uzskatam, ka ar /pers. A/ apsūdzībā norādīto rīcību, proti, 2018.gada 29.maijā nenodot automobili /marka B/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kas saskaņā ar 2017.gada 6.oktobra Atgriezeniskā finanšu līzinga līgumu /numurs B/ atradās viņa faktiskajā valdījumā, līzinga devēja SIA "/Nosaukums C/" rīcībā, un turpinot šo automobili lietot, līzinga devējam SIA "/Nosaukums C/" tika nodarīts mantiskais zaudējums 2550 *euro* apmērā.

Atbilstoši tiesā pret /pers. A/ pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas uzturētajai apsūdzībai noziedzīgā nodarījuma aprakstā norādīta vienīgi minētā automobiļa /marka B/ vērtība (cena) - 2550 *euro*, kāda minēta 2017.gada 6.oktobrī noslēgtajā Atgriezeniskā finanšu līzinga līgumā /numurs B/. Noziedzīga nodarījuma apraksts nesatur norādi uz to, ka /pers. A/ rīcības rezultātā 2018.gada 29.maijā, kad saskaņā ar 2018.gada 9.maija paziņojumu par atkāpšanos no 2017.gada 6.oktobra Atgriezeniskā finanšu līzinga līguma /numurs B/ noteikumiem, automobilis /marka B/ labprātīgi bija jāatdod īpašniekam, SIA "/Nosaukums C/" tika nodarīts jebkāds materiāls zaudējums.

Vidzemes apgabaltiesa, pretēji prokurora protestā izteiktajam viedoklim, atzīst, ka lietā nav konstatēti pierādījumi, kas apliecina, ka /pers. A/ ir bijis nolūks prettiesiski bez atlīdzības iegūt svešu mantu – līzinga devēja SIA "/Nosaukums C/" īpašumā esošo automobili /marka B/. Nav pierādīts, ka /pers. A/ tīši nav pildījis ar SIA "/Nosaukums C/" 2017.gada 6.oktobrī noslēgto Atgriezeniskā finanšu līzinga līgumu /numurs B/ un prettiesiski bez atlīdzības ieguvis (piesavinājies) līzinga priekšmetu – automobili /marka B/, tādējādi gūstot mantisku labumu.

Atzīstot, ka /pers. A/ apsūdzībā norādītajās darbībās nav arī Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva subjektīvās puses pazīmes, Vidzemes apgabaltiesa ņem vērā, ka minēto noziedzīgo nodarījumu var izdarīt tikai ar tiešu nodomu. Izdarot piesavināšanos, vainīgais apzinās savu darbību kaitīgumu, paredz, ka nodarīs zaudējumus mantas īpašniekam vai valdītājam, un vēlas iedzīvoties no citas fiziskas vai juridiskas personas labuma.

Pats apsūdzētais /pers. A/ liecinājis, ka pēc 2017.gada 6.oktobra Atgriezeniskā finanšu līzinga līguma /numurs B/ ikmēneša maksājumi - 87,91 *euro* mēnesī - maksāti no viņa pensijas. Pensija bankas kontā ieskaitīta ap 19.datumu, bet ikmēneša maksājumi jāveic ātrāk. Ieradies SIA "/Nosaukums C/", lai vienotos par maksājuma datuma maiņu, taču vienoties nav izdevies. Turpinājis veikt maksājumus datumos, kad to varējis. Nav telefoniski sazinājies, ne arī saņēmis kādas sev adresētas vēstules no SIA "/Nosaukums C/". Automobili /marka B/ kopā ar /pers. B/ izmantojuši līdz 2019.gada pavasarim, kad abi aizbraukuši uz Rīgu un novietojuši automobili kādas daudzdzīvokļu mājas pagalmā. Pēdējo maksājumu SIA "/Nosaukums C/" veicis 2019.gada maijā vai jūnijā. Nolēmis vairāk maksājumus neveikt, jo automobilis vairs nav atradies pie viņa. Uzskata, ka nekādus pārkāpumus pret SIA "/Nosaukums C/" nav izdarījis, automobili nav piesavinājies, jo veicis ikmēneša maksājumus saskaņā ar noslēgto līgumu, tikai ar kavēšanos. Vidzemes apgabaltiesa piedod ticamību šādām apsūdzētā /pers. A/ liecībām, jo tās apstiprina citi, iepriekš šajā spriedumā analizētie, pirmās instances tiesā

pārbaudītie pierādījumi.

Ņemot vērā augstāk minēto, Vidzemes apgabaltiesa atzīst par nepamatotu prokurora protestā izteikto viedokli, ka lietas materiāli pierāda, ka /pers. A/ pēc līguma noslēgšanas radies tiešs nodoms piesavināties automobili /marka B/. Lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka /pers. A/ ir bijis nolūks prettiesiski iegūt svešu mantu – līzinga devēja SIA "/Nosaukums C/" īpašumā esošo automobili /marka B/. Nav pierādīts, ka /pers. A/ bez atlīdzības būtu ieguvis (piesavinājies) līzinga priekšmetu – automobili /marka B/ –, tādējādi gūstot mantisku labumu un nodarot zaudējumus līzinga devējam.

Izvērtējusi izskatāmajā lietā konstatētos faktiskos apstākļus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka /pers. A/ rīcība, kas izpaudās kā viņa valdījumā esošā līzinga priekšmeta – automobiļa /marka B/ – lietošana pēc 2018.gada 29.maija, turpinot veikt par to līzinga līgumā noteiktos ikmēneša maksājumus, ir vērtējama kā Atgriezeniskā finanšu līzinga līguma /numurs B/ noteikumu pārkāpums, proti, kā civiltiesisks delikts.

Arī Augstākās tiesas Senāta 2015.gada 17.septembra lēmumā lietā Nr.SKK-265/2015 (krimināllieta Nr.11518000910) ir norādīts, ka uzticētās mantas neatdošana pati par sevi vēl neliecina par tās piesavināšanos, jo ir jākonstatē mantas neatdošanas īpašais nolūks – iegūt svešu mantu, atstumjot tās īpašnieku. Savukārt nolūks ir patstāvīga noziedzīgā nodarījuma subjektīvās puses pazīme.

Turklāt attiecībā uz SIA "/Nosaukums C/" 2018.gada 9.maija paziņojumu, kas adresēts /pers. A/, par atkāpšanos no 2017.gada 6.oktobra Atgriezeniskā finanšu līzinga līguma /numurs B/, Vidzemes apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, ka lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka /pers. A/ bija informēts par prasību 2018.gada 29.maijā nodot automobili /marka B/ līzinga devējam. Nav noskaidrots, kad un kādā veidā SIA "/Nosaukums C/" paziņojusi /pers. A/ par atkāpšanos no augstāk minētā finanšu līzinga līguma. Tā kā /pers. A/ pēc 2018.gada 29.maija turpināja veikt maksājumus pēc finanšu līzinga līgumam pievienotā grafika, bet SIA "/Nosaukums C/" šos maksājumus pieņēma, tad ir pamats atzīt, ka līzinga devējs, neskatoties uz 2018.gada 9.maijā paziņoto vienpusējo atkāpšanos no finanšu līzinga līguma, ir piekritis, ka tiek turpinātas 2017.gada 6.oktobra Atgriezeniskā finanšu līzinga līgumā /numurs B/ar līzinga ņēmēju nostiprinātās civiltiesiskās attiecības.

Krimināllikuma 1.panta pirmā daļa noteic, ka pie krimināltatbildības saucama un sodāma ir tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības ir izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Ņemot vērā minēto, Vidzemes apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, ka lietā iegūtie un pārbaudītie pierādījumi neapstiprina, ka apsūdzētā /pers. A/ nodarījumā ir konstatējama viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā, sastāva objektīvā puse un subjektīvā puse.

Apsūdzētā/pers. A/ intereses apelācijas instances tiesā pēc tiesas norīkojuma aizstāvēja zvērināta advokāte Inga Štrāle, kuras darbs 65 *euro* apmērā (iepazīšanās ar lietas materiāliem, rakstveida viedokļa sastādīšana, 1.šejuma 137.lapa un 2.sējuma 164.lapa) tiek apmaksāts no valsts līdzekļiem. Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka, ņemot vērā to, ka /pers. A/ ir attaisnots pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas (2 noziedzīgi nodarījumi), viņš ir atbrīvojams no samaksas par aizstāves sniegto juridisko palīdzību gan pirmās instances tiesā, gan apelācijas instances tiesā. Minētie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta trešo daļu ir sedzami no valsts līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmo daļu un Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda

atcelt Vidzemes rajona tiesas 2021.gada 29.marta spriedumu daļā par /pers. A/ atzīšanu par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas (cietusī AS /Nosaukums A/, bijusī SIA /Nosaukums B/) un attaisnošanu un par cietušā AS /Nosaukums A/ kaitējuma kompensācijas pieteikuma atstāšanu bez izskatīšanas.

Atzīt /pers. A/ par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas (cietusī AS /Nosaukums A/, bijusī SIA /Nosaukums B/) un attaisnot.

Atstāt bez izskatīšanas cietušā AS /Nosaukums A/ pieteikumu par nodarījuma rezultātā radītā materiālā kaitējuma 1338,30 *euro* atlīdzināšanu.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Atbrīvot /pers. A/ no procesuālo izdevumu samaksas 65 *euro*, kas saistīti ar advokātes Ingas Štrāles piedalīšanos apelācijas instances tiesā pēc norīkojuma, un segt procesuālos izdevumus no valsts līdzekļiem.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Senātā Kriminālprocesa likuma 574. vai 575.pantā norādīto iemeslu dēļ, 10 dienu laikā pēc pilna nolēmuma pieejamības dienas iesniedzot kasācijas sūdzību (kasācijas protestu) Vidzemes apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2021.gada 29.oktobrī pēc plkst.14.00 un tiks nosūtīts pēc procesa dalībnieka lūguma.

Tiesnese G.Krieviņa

Tiesnese G.G.Kukaine

Tiesnese E.Driba